

Arrest

**nr. 60 247 van 26 april 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 augustus 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. ELKILIC verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 mei 2008 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving als zelfstandige.

1.2. Op 18 juni 2008 werd verzoeker in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving (bijlage 8). Op 20 november 2008 werd verzoeker in bezit gesteld van een E-kaart, geldig tot 23 oktober 2013.

1.3. Op 13 april 2010 diende verzoeker een aanvraag in tot herinschrijving als zelfstandige. Op 25 mei 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat verzoeker opnieuw in bezit mag gesteld worden van een E-kaart, geldig tot 23 oktober 2010. Verzoeker wordt

tevens uitgenodigd binnen de maand bewijzen voor te leggen van zijn huidige activiteit, alsook een recent OCMW-atteest.

1.4. Op 13 juli 2010 bericht de stad Gent dat verzoeker de gevraagde bewijsstukken niet heeft binnengebracht.

1.5. Op 2 augustus 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissing werd aan verzoeker betekend op 28 januari 2011.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (...) geboren te Sevlievo, op (in) (...) van Bulgaarse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene voldoet niet meer aan de in artikel 40 § 4 van de wet van 15-12-1980 gestelde voorwaarden voor een verblijf in het Rijk als zelfstandige.

Betrokkene verkreeg de verklaring van inschrijving op 18-06-2008 op basis van zijn zelfstandige activiteit. Uit de door betrokkene voorgelegde documenten om zijn verblijf in België te staven (met betrekking tot de aanvraag herinschrijving van 13-04-2010) blijkt dat betrokkene niet langer als zelfstandige kan beschouwd worden. Betrokkene legt loonfiches (voor de periode van 06-2009/11-2009) en een arbeidskaart B (geldig tot 30-09-2010) voor. Uit nazicht van Dimona en de loonfiches van betrokkene blijkt dat betrokkene niet meer tewerkgesteld is sinds 13-11-2009. Er werd door betrokkene ook werkloosheidsvergoeding aangevraagd. Betrokkene werd op 25-05-2010 via een uitnodigingsbrief verzocht om, binnen de maand na kennisname, nieuwe informatie te verstrekken aangaande zijn huidige situatie. Deze werd hem betekend op 08-06-2010. De minister of zijn gemachtigde kan immers controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan, (art 42 bis van de wet van 15/12/1980). Betrokkene heeft geen enkel bewijs geleverd als antwoord op de uitnodigingsbrief. We dienen ons dus te baseren op de documenten die zich reeds in het dossier bevinden. Hieruit blijkt zoals eerder vermeld dat betrokkene niet meer voldoet aan de voorwaarden gezien hij geen zelfstandige activiteit meer heeft. Bovendien zou betrokkene, gezien hij van Bulgaarse nationaliteit is, en hierdoor nog onderworpen is aan de overgangsmaatregel, ook niet als werknemer beschouwd kunnen worden gezien hij slechts een korte periode tewerkgesteld was. Krachtens artikel 69 sexies § 2 van het KB van 08-10-1981 kan betrokkene immers nog geen toepassing genieten van artikel 50§2,1° van datzelfde KB. Hij voldoet niet aan de in dit artikel gestelde voorwaarde: nl. een regelmatig en ononderbroken tewerkstelling gedurende 12 maanden of langer in loondienst, tijdens legaal verblijf. Betrokkene komt evenmin in aanmerking voor toepassing van artikel 25/2 § 1,1 bij gebrek aan een arbeidskaart. Betrokkene was in het bezit van een arbeidskaart B geldig vanaf 01-10-2009 tot 30-09-2010, doch aangezien hij niet meer tewerkgesteld is bij deze werkgever, is deze arbeidskaart dus niet meer relevant. Bijgevolg dient er, overeenkomstig art. 42bis §1 van de wet van 15-12-1980 een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 42bis §2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Ter adstructie van zijn enig middel betoogt verzoeker:

*1. De beslissing is kennelijk onredelijk genomen.
Art. 42bis luidt immers als volgt: (...)*

Wegens zijn ziekte kon verzoeker niet werken en valt derhalve onder de uitzonderingsgevallen opgenomen in artikel 42bis, § 2, nl.

1° § 2. Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1°; in de volgende gevallen :

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt.

Blijkbaar werd met dit gegeven geen rekening gehouden bij het nemen van de beslissing.

Nochtans heeft verzoeker al zijn documenten aangaande zijn ziekte (operatie, ontvangen van ziekte-uitkering) meegedeeld aan de Stad Gent, Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is pas na deze mededeling dat de identiteitskaart van verzoeker terug werd afgegeven dewelke verzoeker begin juni 2010 diende binnen te leveren.

De beslissing van 02/08/2010, aan verzoeker pas ter kennis gebracht op 28/01/2011 is dan ook volledig ten onrechte genomen.

2. Verzoeker heeft als arbeider gewerkt tussen juni 2009 en november 2009 (stuk 4, loonbrieven)

In november 2009 werd verzoeker ernstig ziek en heeft op 17/11/2009 een operatie ondergaan aan zijn hoofd. Verzoeker wordt nog steeds intensief opgevolgd.

Verzoeker is nog steeds arbeidsongeschikt en kan niet werken.

Gelet op deze omstandigheden werd een dewelke zal plaatsvinden op 11/03/2011 (stuk 6) in het ziekenhuis AZ Sint-Lucas te Gent.

3. Verzoeker heeft alle documenten door verwerende partij gevraagd voorgelegd in tegenstelling tot de bewering van verwerende partij.

4. Verzoeker doet niettegenstaande zijn ziekte al het nodige om zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten.

Op 30/11/2010 heeft hij een inburgeringscontract afgesloten (stuk 10).

Tevens is verzoeker ingeschreven bij de VDAB.

5. Ter volledigheid deelt verzoeker mee dat hij samenwoont met zijn echtgenote en zijn 2 kleine kinderen, dewelke allen ten laste zijn van verzoeker.

Bovendien heeft verzoeker nog een lopende rekening van 10.000 euro aangegaan bij EULER Hermes Bank (stuk 13).

Aangezien verzoeker geen voldoende aantal dagen heeft kunnen werken omwille van zijn ziekte, heeft hij nog geen recht op werkloosheidsuitkering.

Bovendien werd hem evenmin leefloon via het OCMW geweigerd gelet op de beslissing in onderhavige zaak.

De financiële situatie van verzoeker is derhalve zeer precair.

Het middel is bijgevolg gegrond."

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

2.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit artikel bepaalt het volgende:

"Indien de minister of zijn gemachtigde een einde stelt aan het verblijf in toepassing van artikelen 42bis, 42ter of 42quater van de wet, wordt de betrokkene hiervan kennis gegeven door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 21 met bevel om het grondgebied te verlaten. De verklaring van inschrijving of de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt ingetrokken."

2.4. Artikel 40, §4, 1° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld. (...)"

2.5. In casu werd het recht op verblijf beëindigd in toepassing van artikel 42bis, § 1 van de vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

"§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4,

tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°; bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zondig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.”

2.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat uit nazicht van Dimona en de loonfiches van verzoeker blijkt dat verzoeker niet meer tewerkgesteld is sinds 13 november 2009 en dat verzoeker ook een werkloosheidsvergoeding heeft aangevraagd. Verzoeker werd op 25 mei 2010 via een uitnodigingsbrief verzocht om, binnen de maand na kennisname, nieuwe informatie te verstrekken aangaande zijn huidige situatie. Verwerende partij heeft bij het treffen van de bestreden beslissing derhalve rekening gehouden met het gestelde in artikel 42 bis, §2, 1-4°, van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

“§ 1. Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°; bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zondig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

§2. een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, §4, eerste lid, 1°; in de volgende gevallen:

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van het statuut van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding.”

2.7. Verzoeker betwist niet dat hij niet langer als zelfstandige werkzaam is en dat hij een uitnodigingsbrief heeft ontvangen met de vraag nieuwe stukken neer te leggen aangaande zijn huidige situatie. Verzoeker betoogt evenwel dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het gegeven dat hij wegens ziekte niet kon werken en derhalve onder de uitzonderingsgevallen opgenomen onder artikel 42bis, §2 van de vreemdelingenwet valt. Verzoeker stelt dat hij alle documenten aangaande zijn ziekte heeft meegedeeld aan de stad Gent. Verzoeker verwijst naar diverse bij zijn verzoekschrift gevoegde stukken, waaruit moet blijken dat hij in november 2009 ernstig ziek is geworden, dat hij arbeidsongeschikt werd verklaard en dit tot op heden nog steeds is en dat hij een nieuwe operatie dient te ondergaan. Verzoeker poneert dat hij niettegenstaande zijn ziekte al het nodige doet om zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten en verwijst ten bewijze hiervan naar een inburgeringscontract en zijn inschrijving bij de VDAB. Verzoeker stelt ten slotte dat hij samenwoont met zijn echtgenote en hun twee kinderen die te zijne laste zijn en dat zijn financiële situatie zeer precair is.

2.8. Verzoeker meent dat hij alle documenten gevraagd door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft voorgelegd. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoeker naar aanleiding van zijn aanvraag tot herinschrijving als zelfstandige volgende stukken heeft overgemaakt aan de stad Gent, die op haar beurt deze stukken op 13 april 2010 heeft overgezonden aan de dienst Vreemdelingenzaken: Inlichtingenblad C, loonfiches van juni, juli en november 2009, werkloosheidsbewijs en een medisch attest van 23 november 2009 waaruit blijkt dat verzoeker op 17 november 2009 een ingreep onderging, dat hij na twee dagen opname in goede algemene toestand het ziekenhuis kon verlaten en dat controle voorzien is na een tiental dagen. Op 8 juni 2010 wordt verzoeker in kennis gesteld van de brief van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 mei 2010 waarbij hij verzocht wordt om binnen de maand na kennisname van deze brief bewijsstukken voor te leggen van zijn huidige activiteit alsook een recent OCMW-atteest. Verzoeker wordt tevens gewezen op de bepalingen van artikel 42bis §1 van de vreemdelingenwet. Op 13 juli 2010 bericht de stad Gent aan de dienst Vreemdelingenzaken dat *“Betrokkene heeft de gevraagde bewijsstukken niet binnengebracht”*. Uit voorgaande feitelijke vaststellingen blijkt dat verzoekers betoog waar hij stelt dat hij wel degelijk alle gevraagde bewijsstukken heeft voorgelegd en voldoende aangetoond heeft dat hij arbeidsongeschikt is, niet in het minst ondersteund wordt door de stukken uit het administratief dossier. Het enige stuk in het administratief dossier dat betrekking heeft op verzoekers medische toestand en dat verzoeker ook als stuk 2 gevoegd

heeft bij zijn verzoekschrift, dateert van 23 november 2009 en heeft het slechts over een ingreep die verzoeker onderging op 17 november 2009 waarbij hij na twee dagen opname in goede algemene toestand het ziekenhuis kon verlaten en dat voorts controle gepland was na een tiental dagen. Verzoeker heeft niet gereageerd op de uitnodiging van de dienst Vreemdelingenzaken van 25 mei 2010 om bewijsstukken voor te leggen van zijn huidige situatie waaronder in voorkomend geval het bewijs van het huidige arbeidsongeschikt zijn. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om te oordelen dat verzoeker niet meer voldoet aan de voorwaarden zoals gesteld in artikel 40, §4 van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker alsnog zijn arbeidsongeschiktheid tracht aan te tonen aan de hand van bij het verzoekschrift gevoegde stukken die zich niet in het administratief dossier bevinden, wijst de Raad erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet verweten kan worden niet gemotiveerd te hebben of geen rekening gehouden te hebben met elementen die hem niet ter kennis waren gebracht op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing. Het kwam aan verzoeker toe om, in reactie op de uitnodiging van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 mei 2010, deze stukken binnen de voorziene termijn voor te leggen, hetgeen hij evenwel nagelaten heeft te doen. Hetzelfde kan gesteld worden over de stukken die verzoeker voor het eerst bij zijn verzoekschrift voegt en die volgens hem aantonen dat hij al het nodige doet om zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten.

2.9. Gelet op het gestelde in punt 2.8. kan de Raad het niet kennelijk onredelijk achten dat de gemachtigde van de staatssecretaris in de bestreden beslissing stelt dat uit de documenten die zich in het administratief dossier bevinden blijkt dat verzoeker niet meer voldoet aan de in artikel 40 §4 van de vreemdelingenwet gestelde voorwaarden voor een verblijf in het Rijk als zelfstandige.

2.10. Door louter te stellen dat hij als arbeider gewerkt heeft tussen juni 2009 en november 2009 en te verwijzen naar zijn loonbrieven slaagt verzoeker er verder niet in de motieven van de bestreden beslissing aan het wankelen te brengen waar deze stelt: *“Bovendien zou betrokkene, gezien hij van Bulgaarse nationaliteit is, en hierdoor nog onderworpen is aan de overgangmaatregel, ook niet als werknemer beschouwd kunnen worden gezien hij slechts een korte periode tewerkgesteld was. Krachtens artikel 69 sexies § 2 van het KB van 08-10-1981 kan betrokkene immers nog geen toepassing genieten van artikel 50§2,1° van datzelfde KB. Hij voldoet niet aan de in dit artikel gestelde voorwaarde: nl. een regelmatig en ononderbroken tewerkstelling gedurende 12 maanden of langer in loondienst, tijdens legaal verblijf”*. De Raad ziet voorts niet in hoe verzoekers betoog aangaande zijn precaire financiële situatie afbreuk kan doen aan de motivering van de bestreden beslissing.

2.11. De Raad concludeert dat verzoeker niet aantoont dat de bestreden beslissing niet werd genomen op grond van de correcte gegevens, dat zij die niet correct heeft beoordeeld en op grond daarvan niet kennelijk onredelijk oordeelde tot de beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker. De verwerende partij besliste geheel terecht, binnen de haar toebedeelde bevoegdheid in uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat verzoeker niet meer voldoet aan de in artikel 40 §4 van de vreemdelingenwet gestelde voorwaarden voor een verblijf in het Rijk als zelfstandige. Verzoeker toont niet aan dat het artikel 42bis §2, 1° van vreemdelingenwet geschonden is, noch toont hij een schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Het enige middel van verzoeker is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. E. VAN AGTMAAL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VAN AGTMAAL

S. DE MUYLDER